

gældende Bestemmelser saavel for de Interessenter i den sjællandske Pensionsskaffe, der den 1ste April 1893 valgte at forblive Interessenter i Kassen, som for de ansatte, der nævnte Dato valgte at forblive undergivne de af Ministeriet under 10de Maj 1869 udfærdigede Bestemmelser om Alderdomsførgelse m. v.

ad § 19.

Ifølge den nævnte Regel skal Reservepensionsskaffens først træde hjælpende til ved Udredelse af de Statsbanedriften paahvilende Pensioner og Understøttelser, naar Beløbet af disse overstiger Summen af de i Aarets Løb i de ansattes Lønninger indeholdte Pensioneringsbidrag og 5 pCt. af Aarets Lønninger for alle dem, der falde ind under Lovens Pensioneringsbestemmelser.

Efter de i Finanslovsforslaget for 1897—98 indeholdte Data er Pensionersbidraget for 1ste Pensionsskaffe beregnet af

4,411,500 Kr. à 5 pCt. til	220,575 Kr.
og for 2den Pensionsskaffe af:	
1,085,000 Kr. à 2½ pCt. til	27,125 —
	<hr/>
	247,700 Kr.

5 pCt. af Aarets Lønninger til alle under Pensioneringsbestemmelserne hørende udgør:

1ste Pensionsskaffe	4,411,500 Kr.
2den —	1,085,000 —
3die —	ca. 2,500,000 —
	<hr/>
	7,996,500 Kr.

5 pCt. ... 399,825 —

Pensionsskaffen skal herefter altsaa blive... 647,525 Kr.

forinden nogen Del deraf skal dækkes af Pensionsskaffens.

Pensionsskaffens beløb er for det nævnte Finansaar anslaaet til 260,402 Kr., og det kan derfor antages, at der vil hengaa en længere Tid, inden Pensionsskaffen kommer til at bære nogen Del af Pensionsskaffens beløb.

Fondens Kapital udgjorde ved Udgangen af Finansaaret 1895—96: 6,156,000 Kr., og dens Renteindtægt i samme Aar 277,531 Kr. Kapitalen og som Følge deraf Renteindtægten vil altsaa forøges betydeligt, inden der bliver Tale om at ty til dens Medhjælp.

Under disse Omstændigheder synes meget at tale for, at man lader Pensionsskaffen træde til paa et tidligere Tidspunkt end det, der nu er bestemt. Man har tænkt sig, at Halvdelen af Fondens Renter passende kunde anvendes til at lette Driftens Pensionsskaffe, saaledes, at hvis denne i noget Finansaar er større end de Driftens tilhørende Pensioneringsbidrag, Fonden da skal afgive indtil Halvdelen af Renterne til hel eller delvis Dækning af det overstødende. Fonden vilde da indtil videre vokse med mindst Halvdelen af de indbundne Renter, og Driftens Pensionsskaffe, der nødvendigvis ville stige som Følge af de foreslaaede gunstigere Pensionsvilkaar for 2den og 3die Pensionsskaffe, ville saaledes blive noget mindre tyngende for denne.

Man skal under dette Affnit sluttelig bemærke, at ligesom man har ladet § 17 i

Lov af 12te April 1892 udgaa, saaledes har man heller ikke fundet Anledning til at fastholde Bestemmelsen i nævnte Lovs § 23 om, at det Personale, der ikke har kongelig Udnevnelse, ikke kan indbringe Spørgsmaalet om Pensionsskaffens for Domstolene.

ad Affnit IV. Regeringens Kontrol med Statsbanernes Regnskabsvæsen.

Dette Affnit er uforandret.

Affnit V. i Lov af 12te April 1892 om Fartplaner, Takster og Politibestemmelser er udgaaet som Følge af dets Karakter som Overgangsbestemmelse.

ad Affnit V. Overslag over Indtægt og Udgift samt Driftsberetning.

Dette Affnit er enslydende med Affnit VI. i Lov af 12te April 1892.

ad Affnit VI. Lovens Krafttræden.

Loven foreslaas at træde i Kraft den 1ste Juli 1897.